

KRÓNIKA

TISZATÁJ - ANKÉTOK

Szerkesztő bizottságunk néhány tagja (Andrássy Lajos, Dér Endre, Papp Lajos, Papp Zoltán) és munkatársa (Leipniker Péter) január első felében Kiskunfélegyháza, Kecskemét, Baja, Szentés városokban Tiszatáj-ankétokon vett részt. E találkozókön olvasóinkkal, munkatársainkkal és „önkéntes propagandistáinkkal” baráti beszélgetések keretében ismertettük terveinket, elképzeléseinket az új formátumú Tiszatáj szerkesztését illetően, és hallgattunk meg sok hasznos észrevételt, tanácsot, kívánságot, amelyek megvalósítása szorosabbra fűzheti eddig is gyümölcsöző kapcsolatainkat. Általános kívánság volt, hogy eddigi állandó rovatainkban, de ezeken kívül is többet foglalkozzunk e tájegység embe-reivel, városainak szellemi, kulturális életével és bővítsük azoknak a témáknak a számát, amelyek az itt élők érdeklődésére leginkább számot tarthatnak. Meggyőződésünk, hogy ezt az igényt — anélkül, hogy le kellene mondanunk az ország más vidékén élők érdeklődésének figyelembevételéről — nem lesz túlságosan nehéz kielégítenünk, s megbeszélgetéseink során számos munkatársunkkal kötöttünk megállapodást, máris remélve, hogy ennek eredményeit következő számainkban üdvözölhetjük. Utunk során mindenütt lelkes támogatókra — vagy legalábbis munkánkat várakozással szemlélőkre — akadtunk, s a legtöbb helyen élénk irodalmi-művészeti klubéletet találtunk. Márciusi számunktól kezdődően szeretnénk ezek tevékenységéről, eredményeiről is beszámolni olvasóinknak, hogy munkájuk népszerűsítéséhez mi is hozzájárulhassunk — Kiskunfélegyházáról most kapott levelünket már ennek jegyében tesszük közzé.

Ankétkörutunkat Békés megyében folytatjuk, bízunk benne, hogy nem kevesebb eredménnyel, s hogy e szerkesztőségi—olvasói találkozót követik majd a korábban is népszerű író—olvasó találkozók, amelyek a helyben élő alkotókkal, munkatársainkkal együtt kívánunk közönség elé lépni.

Amikor a munkánkat segítő javaslatokért ez úton is köszönetet mondunk, kérjük olvasóinkat, továbbra is keressenek fel bennünket levelekkel, kérésekkel, tudósításaikkal, hogy kapcsolatunk kölcsönössé váljék.

GYULAI MUNKATÁRSUNK TUDÓSÍTÁSA

A járási könyvtár a kor kívánalmainak és ízlésének megfelelően berendezett helyiségében otthont adott a gyulai képzőművészeknek és barátainak. Az első klubesten Koszta Rozália festőművész tartott előadást Cezanne, Van Gogh és Gauguin festészetéről. A havonként ismétlődő klubestek iránt élénk érdeklődés mutatkozik. A legközelebbi est-bemutató művésze: Picasso.

*

Lassú munkának idő kell — tartja a megnyesett közmondás. Ha nehezen is, de végre elkészült az Erkel Művelődési Otthonban a régen hiányolt értelmiségi klub szépen berendezett helyisége. Most már az értelmiségiek a sor, hogy megtöltsék a termet és az esteket komoly tartalommal.

Peter Karvas: A sebhely című színművét mutatta be Gyulán a Jókai Színház együttese. Miszlay István rendezésében tartalmas előadást kapott a közönség a színház kitűnő prózai gárdájától. Balla Olga, Körösztyós István, a Szegedről átszerződött Mikes Ferenc, továbbá Szentirmay Éva és Szoboszlay Sándor mély érzéssel tolmácsolták a darab komoly mondanivalóját. A díszlet Csányi Árpádot dicséri.

*

A Nemzeti Galéria a Gyulai Erkel Múzeumban állította ki *Aba Novák Vilmos* 43 alkotását. A megnyitót *Gényiné Supka Magdolna* műtörténész tartotta, aki beszédében kiemelte, hogy háromévi szívós, tudományos harccal sikerült legyőzni a kortársak által terjesztett hamis beállításokat, s most megindulhatott *Aba Novák Vilmos* rehabilitációja.

*

A város párt- és tanácsvezetői felhívással fordultak Gyula város intézményeire, amelyben kérték: gyűjtsék össze és dolgozzák fel területük 20 éves fejlődésének tényeit, eredményeit. A 20 év dokumentumaiból — foto- és egyéb emlékeiből — kiállítást rendeznek.

*

Abody Béla, *Az opera fellegrái c. könyv* írója előadást tartott a járási könyvtárban a milánói Scala múltjáról és jelenéről. Előadását a Scala színpadán világhírré emelkedett énekművészek hanglemez-bemutatója egészítette ki.

*

Dr. Némedy Endre, a járási könyvtár igazgatója felszabadulásunk 20 éves megünneplésére a tavasz folyamán — többek között — Tiszatáj-est rendezését is tervezi. Az ünnepély értékét emelni kívánja azzal is, hogy a részt vevő írókról, költőkről életrajzi és munkássági tájékoztatót készíttet. Ezzel is közelebb szeretné hozni a ma íróját a ma olvasójához.

*

Dr. Marik Dénes és dr. Márai György a közelmúltban megírták a sarkadi *Lenin Termelőszövetkezet történetét*, amivel országos első díjat nyertek. Most Marik Dénes gyulai ügyvéd a Magyar Jogászszövetségtől első díjat kapott egy jogbölcseleti munkájáért.

*

A Békés megyei Népújság tehetségkutató novellapályázatának első díját Béla Ottó gyulai újságíró nyerte el *A lányok c.* novellájával.

KISKUNFÉLEGYHÁZI MUNKATÁRSUNK TUDÓSÍTÁSA

Több mint 40 000 lakost számlál az Alföld közepének lomhán elterülő nagy mezővárosa: Kiskunfélegyháza. Évekig úgy tűnt, hogy a város lakóiból kihalt a szebb, igényesebb élet utáni vágy, kihalt a művészetek igénylése. Betemette a lelkeket a por, ami itt mindig a levegőben remeg.

Emlegettük a múltat. Vitáztunk arról, hogy itt született Petrovics István székkálló legény Sándor fia. Pereskedtünk is miatta — a per elveszett, s még jó, hogy ez *Petőfi Sándor* életművének értékéből mit sem vonhat le. Büszkén emlegettük a papsajtós Daru utca *Móra Ferencsi-*

kéjét, szobrot is emeltünk neki de hogy a szobrot kivilágítsuk — ahhoz már évek kellettek. Emlgettük a Tanítóképző egykori híres diákjait: Darvas Józsefet, Konecsni Györgyöt, Babay Józsefet, tudtuk, hogy van Holló Lászlónk, Szántó Piroskánk, Falu Tamásunk, Dr. Mezőssy Károlyunk, de már egy Kossuth-díj kellett ahhoz, hogy Holló László kiállítását megrendezzük.

De a hamu alatt nem aludt ki teljesen a parázs. Élünk a művészeti élet periferiáján és szippantgattunk a friss áramlásokból. Összejöttünk Németh Karcsi tanár barátunk fenyőgerendás padlásszobájában, Bodor Miklós festőművész tenyérnyi műtermében, meg mindenütt, ahol befogadtak bennünket, és vitáztunk, beszélgettünk. Vitáztunk irodalomról, könyvekről, írókról, festőkről, filmekről, jazzről és minden olyan kérdésről, ami a ma emberét érdekli.

Közben rájöttünk arra is, hogy most is élnek közöttünk olycnok, akikben lobog a közlés iránti vágy — alkotnak, írnak. Megindult valami derengés.

Érdekes kísérlet volt májusban a megyei költők irodalmi estje. Kíváncsiak voltunk, hogy egymásra találnak-e az alkotók és a közönség. A kísérlet várakozáson felül sikerült. Csak azért voltak ötszázan az esten, mert többen nem fértek be a terembe. Pedig a résztvevők között csak két ismertebb név volt: Goór Imre és Hatvani Dániel. A többiek: Falu Tibor, Hernády Gyula, Jóba Tibor, Madarász László csak nagyon szűk körben ismertek.

Azután néhány tiszta gondolkodású lelkes fiatal elhatározta, hogy irodalmi kávéházat alakít. Sok nehézség után ez is megvalósult. A szeptember 27-i megnyitón a Virág cukrászda is kicsinek bizonyult. Sokan eljöttek, de még többen kinnmaradtak.

Azóta új otthont kapott az irodalmi kávéház. A szakmaközi bizottság székházának barátságosan berendezett klubhelyiségeiben talált végleges befogadásra.

A cél: minél több embert megismertetni az alkotással, a széppel, és ezt olyan kötetlen formában tálalni, hogy senkit se riasszon vissza. Az eltelt négy hónap azt bizonyítja, hogy csirázik az elvetett mag.

Bemutakoztak a félegyházi költők: Bodnár András, Falu Tibor, László István, Papp Gáspár, Tóth György. Felejtethetlen estét szerzett a hallgatóknak Csoóri Sándor; vártuk Papp Lajost — közbejött betegsége miatt, sajnos, hiába.

Készülünk a „Tiszatáj” szerzőivel való találkozásra, februárban jön Szécsi Margit és Nagy László, márciusban Jancsó Adrienn, áprilisban a Balázs Bélások.

Egyre bővül a kör. A közönség heterogén, vannak köztük tanárok, esztergályosok, orvosok, egyetemisták, ápolónők, bolti eladók, alkotók és alkotásra vágyók, idősek és fiatalok.

De egyben közösek. Szenvedélyesen érdekli őket az irodalom, film, zene, képzőművészet. Meríteni akarnak a jobból, a szebből.

Ők már tudják, nem az számít, hogy hol élünk, hanem az: hogyan. Így alakul a jelen. Irodalmi Kávéház. Amire évekkkel ezelőtt gondolni sem mertünk, az ma valóság.

A jövő előttünk van. Ismeretlen. Tele sejtésekkel, a kezdet okozta nehézségekkel. De ha ebből a magból fog kieredni, akkor biztató lesz. Nagyon akarunk ebben bizni.